

Tidligere overrettssakfører
nå fhv. HØYESTERETTSADVOKAT

FINN THRANA

MEDLEM AV DEN NORSKE ADVOKATFORENING

TELEFON (02) 44 92 57

TELEFAX (02) 44 35 70

PRIVAT (067) 37 624

32 15 76 24

0262 OSLO 2.

BYGDØY ALLÉ 33 B

3538 SOLLIHØGDA 25.februar 1995

Kjære Knut Bårdseth!

Takk for telefonsamtale igår og for hyggelige ord om mitt foredrag i Bergen.

For å være sikker så jeg etter i bøkene om dette med at det solidariske ansvar senere fallt bort.

Jeg vedlegger kopier av pgf. 25 i den opprinnelige anordningen og av tillegget, d.v.s. hel omredigering av paragrafen ved en anordning av 3. august 1945.

Det var nok så at noen radikal endring av erstatningsansvaret var det ikke tale om; dommerne fant nok som regel "utvist skyld" nok til at den enkelte ble idømt svært høye erstatningsbeløp. Men det er neppe riktig å hevde at ansvaret var solidarisk, altså at alle heftet "en for alle og alle for en".

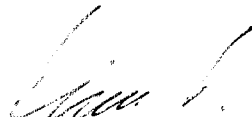
Det skal bli interessant å se om jeg får noen motinnlegg, og utskjelling, når siste del er kommet i Folk og Land, og særlig etter at foredragene som ble holdt er utgitt som bok. Det kan jo bli ganske morro å få vite hvor stor sjarlatan jeg er som jurist.

Når det gjelder trykkfeilen viser jeg til vedlagte kopi av mitt brev til Warendorph. Om han vil inta rettelse i avisa får han avgjøre.

Jeg beklager at jeg her hjemme har en utrangert kopimaskin, men kopiene blir jo leselige.

Hils din kone så meget.

Vennlig hilsen

HØYESTERETTSAADVOKAT

FINN THRANA

MEDLEM AV DEN NORSKE ADVOKATFORENING

TELEFON (02) 44 92 57

TELEFAX (02) 44 35 70

PRIVAT (067) 37 024

0208 OSLO 8X
XXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXX

3538 SOLLIHØGDA

23. februar 1995

Hr. Redaktøren for "Folk og Land"
Postboks 3239 - Elisenberg,
0208 OSLO.

Jeg har et par bemerkninger til gjengivelsen av mitt foredrag under symposiet i Bergen.

Det gjelder annen spalte på side 1:

Det står her: "De bestemmelser i den alminnelige straffelov av 1902 som konsipistene fant det naturlig å knytte den nye planlagte lovgivning til var pgf. 98 om angrep på rikets statsforfatning."

Her er noe vesentlig fallt ut. Setningen i manuskriptet lyder: "De bestemmelser i den alminnelige straffelov av 1902 som konsipistene fant det naturlig å knytte den nye planlagte lovgivning til var paragraf 86 som satte straff for bistand ydet fienden og paragraf 98 om angrep på rikets statsforfatning".

Slik det står i avisen nå vil en leser ikke finne sammenhengen. det står jo i neste setning "Den første lovbestemmelse setter o.s.v. Slik det står er det jo bare nevnt en lovbestemmelse. Forøvrig ser jeg det slik at den lovbestemmelse det særlig gjelder å nevne er pgf. 86. Anvendelsen av den bestemmelsen er jo mest infamerende for oss dømte, nemlig at vi ble dømt som landssvikere. Etter pgf. 98 ble jo på langt nær alle dømt, og da "bare" som opprørere! Så var det en tittel: Det er nok bortimot 40 år siden jeg var "overrettssakfører. Tittlen ble såvidt jeg husker endret til advokat på slutten av 1950-årene. Under okkupasjonen fikk jo alle sakførere tittlen endret til advokat - merkelig nok vistnok uten protester eller sabotering! I 1966 fikk jeg tittlen "høyesterettsadvokat" etter at jeg hadde avlagt foreskrevne prøver.

Dette spiller for såvidt ingen rolle, bare det at om det idag lever noen som benytter o.r. sakfører som tittel, må vedkommende være langt over 90 år og sannsynligvis være helt senil.

Med vennlig hilsen

Finna Thrana

Bestemmelser om inndragning og erstatning m. v.

tilfelle at bestemmelsen i § 23 er utformet. Det er enda ikke gitt nærmere regler om hvordan tilbakebetaling skal skje.

§ 24.

De midler som kommer inn ved inndragning etter denne anordning, skal forvaltes særskilt inntil Stortinget har gitt nærmere regler for anvendelsen.

Se innledningen til dette kapitel.

§ 25.

Endret ved anordn. 3. aug. 1945, se Tillegg.

De som etter 8. april 1940 på straffbar måte har vært medlemmer av slik organisasjon som er nevnt i § 2, nr. 1, svarer en for alle og alle for en for skade som organisasjonen har voldt ved medvirkning til rettsstridig styre av landet eller ved andre rettsstridige handlinger. Det samme gjelder for skade som er voldt av noe medlem, når han har opptrådt i samsvar med organisasjonens formål eller virke. Ansvarret omfatter også tap i fremtidig erverv og oppreisning, jfr. lov om straffelovens ikrafttreden § 19.

Det ansvar som følger av bestemmelsene i foregående ledd, kan for det enkelte medlem begrenses etter rettens skjønn dog ikke til lavere beløp enn det medlemmet etter sine økonomiske forhold og sine ervervsmuligheter antas å kunne utrede. Bestemmelsene i § 6, tredje punktum, får tilsvarende anvendelse.

Har et medlem bare vært knyttet til organisasjonen i kortere tid uten å ha tatt aktiv del i dens virksomhet eller foreligger det ellers særdeles formildende omstendigheter, kan ansvarret ytterligere begrenses. I de tilfelle som er nevnt i § 5, 1. ledd og 2. ledd litra a, kan vedkommende helt fritas for ansvar etter første ledd.

Bestemmelsene i § 7, første og annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

1. Det er foran i innledningen forklart hvordan det erstatningsansvar som anordningen innfører begrunnes.

104

Tillegg

§ 25.

De som etter 8. april 1940 på straffbar måte har vært medlemmer av slik organisasjon som er nevnt i § 2, nr. 1, svarer for skade som organisasjonen deretter har voldt ved medvirkning til rettsstridig styre av landet eller ved andre rettsstridige handlinger. Det samme gjelder for skade som er voldt av noe medlem, når han har opptrådt i samsvar med organisasjonens formål eller virke. Ansvarret omfatter også tap i fremtidig erverv og oppreisning, jfr. lov om straffelovens ikrafttreden § 19.

Erstatningsansvarret for det enkelte medlem fastsettes under hensyn til det forbryterske forhold, den uviste skyld, den skyldiges økonomiske stilling samt omstendighetene for øvrig. Når det finnes rimelig kan ansvarret helt bortfalle.

Bestemmelsene i § 6, annet punktum, får tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsene i § 7, første og annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

Anordning av 3. august 1945